

kunde ønske. Men det er ikke en speciel Fordring, jeg har, eller noget, jeg har Interesse af at faa, men jeg mener, at det vilde gøre for stor Skade, hvis denne Bevilling stryges. Der er foreslaaet strøget forskellige Ting, f. Eks. 5,000 Kr. til Understøttelse til Rejser i Udlandet for ubemidlede Haandværkere og ligestillede, endvidere 5,000 Kr. til Studierejser i Inland og Udland for Haandværkere, industridrivende og andre dermed ligestillede. Jeg mener, det er en meget forkert Handling at foretage, hvis man vilde stryge disse Bevillinger til Rejseunderstøttelser. Efter min Opfattelse have disse Penge gjort overordentlig megen Gayn. Der er mange unge Mennesker, der kunne faa en helt anden Retning i deres Tilværelse ved at komme ud under fremmede Forhold, og der er mange, der derved have faaet et betydeligt Plus til deres Udvikling. Jeg ved meget yel, at i den nyere Tid hjælpe Fagforeningerne for en væsentlig Del der, hvor den fremmede ellers ikke kunde blive hjulpen før; men det forslaaer alligevel ikke. Skal den unge Mand have noget Udbytte af sit Ophold i Udlandet, skal han i adskillige Tilfælde gennemgaa visse Skoler, Malerne f. Eks. en Aareskole eller en Marmoreringsskole eller en Skole for Dekoration o. s. v. Det har Betydning for ham i Fremtiden, og man er heller ikke i Tvivl om, at det jo er med et blødende Hjerter, den højtærede Minister er gaaet til at stryge disse 5,000 Kr. Men det gør ikke Sagen bedre. Hver af Understøttelserne er paa 200 Kr., som de vedkommende nu ikke kunne faa, fordi Bevillingen bliver strøgen, og det er kun en daarlig Trøst for den, der ikke faar dem, at det gør Ministeren ondt. Derfor vil jeg lægge et godt Ord ind for, at Kontoen i hvert Fald foreløbig maa blive staaende i fuld Udstrækning, og at man ikke paa dette Punkt vil følge Sparekommissionen. I det hele taget vil jeg sige, at Sparekommissionen ikke har været kritisk overfor sig selv, det var Synd at sige; den har taget løst og fast, godt og daarligt, baade hvor det maaske kunde taales, men ogsaa paa Steder, hvor det øjensynligt ikke kan taales. Jeg mener derfor, at naar man ganske kritikløst, som jeg synes det er sket fra Kommissionens Side, fejler væk for Fode, saa fortjener man ikke at blive fulgt, ikke paa langt nær paa alle de Steder, hvor saadanne Nedsættelser ere forlangte.

Hvad jeg har sagt her, gælder ogsaa om Tilskuddene til Fagskolerne. Den mo-

derne Industri gør det jo mere og mere vanskeligt at lære et Haandværk. Det have ogsaa de forskellige Fag, der have oprettet Fagskoler, set. I Stedet for at stryge Tilskuddet til Fagskolerne mener jeg, at Udviklingen bør gaa i en anden Retning, efter min Mening maa man snarere fra Statens Side oprette Fagskoler. Jeg vil sige, at det er jammerlige Resultater, der mange Gange frembringes ved Lærlingeuddannelsen. Lærlingeuddannelsen er mange Steder kun et Skalkeskjul for Lærlingeudbytning i Ordets allervideste Forstand, Lærlingene skulle bidrage til, at vedkommende Mestre, som skulde oplære dem, kunne konkurrere paa deres specielle Omraader. Men de unge Mennesker, der have givet sig i en Lære for at blive dygtiggjorte i et Fag og udvikle deres Evner, komme mange Gange frem som jammerlige Resultater, og det kan ikke undlade at gøre Virkning paa et saadant Menneske, naar han senere skal give Plads for en ny Lærling, thi det er jo Forholdet, at han skubbes ud til Fordel for en ny Lærling. Saa staaer han i Verden uden det nødvendige Rygstød, som bestaar i faglig Dygtighed. Jeg mener derfor, at Udviklingen maa gaa i Retning dels af en Supplering af, hvad der er lært mange Steder i de daarlige Lærepladser, og dels i Retning af at fremme en selvstændig Oplæren i Fagskolen. Det forekommer mig, at den højtærede Minister selv leverede saa godt et Bevis, som tænkes kan, for, at noget saadant maa gøres. Ministeren talte om de tekniske Skoler og sagde, at disse maatte anvende alt for megen Tid paa at bibringe Eleverne elementære Kundskaber. Ja, det er vistnok desværre rigtigt, men det er samtidig en knusende Dom over vore Folkeskoler, at de ikke ere i Stand til at bibringe Eleverne saa mange elementære Kundskaber i Regning, Skrivning og Dansk, at de kunne tilegne sig de tekniske Kundskaber, der bibringes dem. Det er, synes jeg, en haard Anklage mod Folkeskolen. Grundene ligge naturligvis dybere, det er for meget at komme ind paa det her, men det er faktisk, hvad Ministeren sagde. Naar man skal ophjælpe noget der, skal man ikke stryge, men lægge noget til, saa at man ikke tager det gode, der er i Fagskolerne, i Rejsehjælpen, i Fremhjælpen af den unge opvoksende Slægt o. s. v., væk, men tværtimod forbedrer og udvider det. Ministerens Udtalelser bekræftede det, som vi andre mange Gange have sagt, nemlig at Skoletiden er for